

***Konwencja o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej
oraz o zniszczeniu jej zapasów, Paryż, 13 stycznia 1993 r.***

(DzU z 1999 r., nr 63, poz. 703, załącznik)

Preambuła

Państwa-Strony niniejszej Konwencji,
zdecydowane działać w celu osiągnięcia rzeczywistego postępu w kierunku powszechnego i całkowitego rozbrojenia pod ścisłą i skuteczną kontrolą międzynarodową, włączając w to zakaz i likwidację wszystkich rodzajów broni masowego zniszczenia, pragnąc wnieść wkład w realizację celów i zasad Karty Narodów Zjednoczonych, przypominając, że Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych wielokrotnie potępiało wszystkie działania sprzeczne z zasadami i celami Protokołu w sprawie zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisanego w Genewie 17 czerwca 1925 roku (Protokół Genewski z 1925 r.),

uznając, że niniejsza Konwencja potwierdza zasady i cele Protokołu Genewskiego z 1925 r. i Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu, podpisanej w Londynie, Moskwie i Waszyngtonie dnia 10 kwietnia 1972 r. oraz zobowiązania przyjęte na ich podstawie,

mając na uwadze cel określony w artykule IX Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu,

zdecydowanie, dla dobra całej ludzkości, całkowicie wyeliminować możliwość użycia broni chemicznej przez wprowadzenie w życie postanowień niniejszej Konwencji, uzupełniając tym samym zobowiązania przyjęte na podstawie Protokołu Genewskiego z 1925,

uznając zawarty w stosownych umowach i odnośnych zasadach prawa międzynarodowego zakaz użycia herbicydów jako środka prowadzenia wojny,

uważając, że osiągnięcia w dziedzinie chemii powinny być używane wyłącznie dla dobra ludzkości,

pragnąc ułatwić swobodę handlu związkami chemicznymi, a także współpracę międzynarodową oraz wymianę informacji naukowo-technicznej w dziedzinie działalności chemicznej dla celów nie zabronionych na mocy niniejszej Konwencji, w celu wzmocnienia rozwoju ekonomicznego i technologicznego wszystkich Państw-Stron,

przekonane, że całkowity i skuteczny zakaz prowadzenia badań, produkcji, nabywania, gromadzenia, przechowywania, przekazywania i użycia broni chemicznej oraz jej zniszczenie, stanowi konieczny krok na drodze do osiągnięcia tych wspólnych celów, uzgodniły co następuje:

Artykuł I

Zobowiązania ogólne

1. Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji zobowiązuje się nigdy, w żadnych okolicznościach:

(a) nie prowadzić badań, produkować, w żaden inny sposób nabywać, gromadzić lub przechowywać broni chemicznej lub przekazywać pośrednio lub bezpośrednio broń chemiczną komukolwiek;

(b) nie używać broni chemicznej;

(c) nie podejmować jakichkolwiek wojskowych przygotowań do użycia broni chemicznej;

(d) nie pomagać, zachęcać lub skłaniać kogokolwiek w dowolny sposób do podejmowania jakiejkolwiek działalności zabronionej Państwu-Stronie na mocy niniejszej Konwencji.

2. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się zniszczyć broń chemiczną będącą jego własnością lub w jego posiadaniu albo znajdującą się w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

3. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się zniszczyć wszelką broń chemiczną, którą porzuciło na terytorium innego Państwa-Strony, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

4. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się zniszczyć wszelkie obiekty służące do produkcji broni chemicznej, będące jego własnością lub w jego posiadaniu, albo znajdujące się w dowolnym miejscu podlegającym jurysdykcji lub kontroli, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

5. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się nie używać chemicznych środków policyjnych jako środków prowadzenia wojny.

Artykuł II **Definicje i kryteria**

Dla celów niniejszej Konwencji:

1. "Broń chemiczna" oznacza niżej wymienione, występujące razem lub oddzielnie:

(a) toksyczne związki chemiczne i ich prekursory, z wyłączeniem tych przypadków, które są przeznaczone do celów nie zabronionych na mocy niniejszej konwencji, pod warunkiem, że ich rodzaje i ilości są zgodne z takimi celami;

(b) amunicję i urządzenia, specjalnie zaprojektowane dla spowodowania śmierci lub innej szkody poprzez toksyczne właściwości związków chemicznych, wyszczególnionych w ustępie (a), wyzwanych w rezultacie zastosowania takiej amunicji i urządzeń;

(c) wszelki sprzęt specjalnie zaprojektowany do użycia w bezpośrednim związku z zastosowaniem amunicji i urządzeń określonych w ustępie (b).

2. "Toksyczny związek chemiczny" oznacza: dowolny związek chemiczny, który przez swoje działanie na procesy życiowe może spowodować śmierć, czasowe obezwładnienie lub trwałą szkodę ludziom lub zwierzętom. Obejmuje to wszystkie tego rodzaju związki chemiczne, niezależnie od ich pochodzenia lub metody ich produkcji, bez względu na zastosowanie ich w obiektach, w amunicji lub gdzie indziej. (W celu stosowania niniejszej Konwencji, toksyczne związki chemiczne, które mają być przedmiotem środków weryfikacyjnych, umieszczone są w wykazach zawartych w Załączniku dotyczącym związków chemicznych).

3. "Prekursor" oznacza: każdy reagent, zastosowany w dowolnym etapie produkcji toksycznego związku chemicznego, niezależnie od stosowanego procesu produkcyjnego. Pojęcie to obejmuje każdy kluczowy składnik binarnego lub wieloskładnikowego układu chemicznego. (W celu stosowania niniejszej Konwencji, prekursory, które mają być przedmiotem środków weryfikacyjnych są umieszczone w wykazach zawartych w Załączniku dotyczącym związków chemicznych).

4. Kluczowy składnik binarnego lub wieloskładnikowego układu chemicznego (określany dalej jako "kluczowy składnik") oznacza: prekursor, który odgrywa najważniejszą rolę w określeniu toksycznych właściwości końcowego produktu i szybko reaguje z innymi związkami chemicznymi w binarnym lub wieloskładnikowym układzie chemicznym.

5. "Stara broń chemiczna" oznacza:

(a) broń chemiczną wyprodukowaną przed 1925 r.; lub

(b) broń chemiczną wyprodukowaną w okresie między 1925 r. i 1946 r., której stan pogorszył się do tego stopnia, że nie może być już używana jako broń chemiczna.

6. "Porzucona broń chemiczna" oznacza: broń chemiczną, włącznie ze starą bronią chemiczną, porzuconą przez jakiegokolwiek państwo po 1 stycznia 1925 r. na terytorium innego państwa bez jego zgody.

7. "Chemiczny środek policyjny" oznacza: każdy związek chemiczny nie umieszczony w wykazach, który może szybko wywołać w organizmie człowieka podrażnienie narządów zmysłów lub fizyczne obezwładnienie, zanikające w krótkim czasie po zaprzestaniu działania.

8. "Obiekt do produkcji broni chemicznej":

(a) oznacza każdy sprzęt, a także każdy budynek, w którym znajduje się taki sprzęt, zaprojektowany, wybudowany lub użyty w dowolnym czasie, począwszy od 1 stycznia 1946 r.:

(i) do produkcji związków chemicznych na etapie ("końcowy etap technologiczny"), gdzie przepływ materiałów zawiera w czasie funkcjonowania sprzętu:

(1) jakikolwiek związek chemiczny umieszczony w wykazie 1 Załącznika dotyczącego związków chemicznych; lub

(2) jakikolwiek inny związek chemiczny, który nie ma zastosowania do celów nie zabronionych na mocy niniejszej Konwencji, w ilości powyżej jednej tony rocznie na terytorium Państwa-Strony, lub w innym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, lecz który może być użyty do celów broni chemicznej; lub

(ii) do napełniania broni chemicznej, w tym między innymi do napełniania związkami chemicznymi umieszczonymi w Wykazie 1 amunicji, urządzeń lub pojemników, które wchodzi w skład kompletnej amunicji i urządzeń binarnych lub elementów pocisków chemicznych, stanowiących część kompletnej jednolitej amunicji i urządzeń, oraz załadowania pojemników i elementów pocisków chemicznych w odpowiednią amunicję i urządzenia;

(b) nie oznacza:

(i) dowolnego obiektu posiadającego zdolność do syntezy związków chemicznych wymienionych w ustępie (a) (i), w ilości mniejszej niż 1 tona rocznie;

(ii) dowolnego obiektu, w którym jeden ze związków chemicznych występujących w ustępie 8a) (i) jest był otrzymywany jako nieunikniony produkt uboczny działalności prowadzonej w celach nie zabronionych przez niniejszą Konwencję, pod warunkiem że ilość takiego produktu ubocznego nie przekracza 3% całkowitej ilości produktu i że obiekt jest przedmiotem deklaracji i inspekcji zgodnie z Załącznikiem dotyczącym stosowania Konwencji i weryfikacji (określanym dalej jako "Załącznik dotyczący weryfikacji");

(iii) pojedynczego obiektu o niewielkiej zdolności produkcyjnej wytwarzającego związki chemiczne umieszczone w Wykazie 1 do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję, jak to zostało określone w części VI Załącznika dotyczącego weryfikacji.

9. "Cele nie zabronione przez niniejszą Konwencję" oznaczają:

(a) cele przemysłowe, rolnicze, badawcze, medyczne, farmaceutyczne lub inne cele pokojowe;

(b) cele ochrony, to jest pozostające w bezpośrednim związku z ochroną przed toksycznymi związkami chemicznymi i ochroną przed bronią chemiczną;

(c) cele wojskowe nie związane z użyciem broni chemicznej i niezależne od użycia toksycznych właściwości związków chemicznych jako środka prowadzenia wojny;

(d) cele utrzymania porządku publicznego, włączając w to uśmierzanie rozruchów wewnętrznych.

10. "Zdolność produkcyjna" oznacza: roczną ilościową zdolność wytwarzania określonego związku chemicznego w oparciu o aktualnie stosowany proces technologiczny lub, jeśli ten proces nie jest jeszcze stosowany - zaplanowaną do wytworzenia w określonym obiekcie. Uznaje się ją za równą zdolności nominalnej lub jeśli nie jest ona zdefiniowana - zdolności projektowanej. Zdolność nominalna oznacza ilość produktu, jaką można otrzymać

w warunkach optymalnych do wytworzenia maksymalnej ilości tego produktu w danym obiekcie produkcyjnym, określoną w jednej lub wielu produkcjach testowych. Zdolność projektowa oznacza wyliczoną teoretycznie ilość produktu wytworzonego.

11. "Organizacja" oznacza Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej ustanowioną zgodnie z artykułem VIII niniejszej Konwencji.

12. Dla celów artykułu VI:

(a) "Produkcja" związku chemicznego oznacza jego uzyskiwanie na drodze reakcji chemicznej;

(b) "Przetwarzanie" związku chemicznego oznacza proces fizyczny, taki jak wytwarzanie, wytrącanie ekstrakcji i oczyszczanie, w czasie której związek chemiczny nie jest przekształcany w inny związek chemiczny;

(c) "Zużycie" związku chemicznego oznacza jego zamianę w inny związek chemiczny na drodze reakcji chemicznej.

Artykuł III

Deklaracje

1. Każde Państwo-Strona przedstawi nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, deklaracje, w których:

(a) W odniesieniu do broni chemicznej:

(i) zadeklaruje, czy jest właścicielem lub posiadaczem jakiegokolwiek broni chemicznej, albo czy w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli znajduje się jakakolwiek broń chemiczna;

(ii) wskaże dokładną lokalizację, łączną ilość, szczegółowy wykaz broni chemicznej, której jest właścicielem lub posiadaczem, albo która jest rozmieszczona w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, stosownie do ustępów 1-3 części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji z wyjątkiem broni chemicznej, o której jest mowa w punkcie (iii);

(iii) powiadomi o istnieniu wszelkiej broni chemicznej na swoim terytorium, której właścicielem lub posiadaczem jest inne państwo i rozmieszczonej w dowolnym miejscu, podlegającym jurysdykcji lub kontroli innego państwa, zgodnie z ustępem 4 części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(iv) zadeklaruje, czy przekazywało lub otrzymywało od 1 stycznia 1946 r. pośrednio lub bezpośrednio jakąkolwiek broń chemiczną, a także wskaże fakty przekazywania i otrzymywania takiej broni, stosownie do ustępu 5 części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(v) przedstawi swój ogólny plan zniszczenia broni chemicznej, której jest właścicielem lub posiadaczem, albo która jest rozmieszczonej w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, stosownie do ustępu 6 części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(b) W odniesieniu do starej broni chemicznej i porzuconej broni chemicznej:

(i) zadeklaruje, czy posiada na swoim terytorium starą broń chemiczną i przedstawi wszystkie posiadane na jej temat informacje, zgodnie z ustępem 3 części IV (B) Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(ii) zadeklaruje, czy posiada na swoim terytorium porzuconą broń chemiczną i przedstawi wszystkie posiadane na jej temat informacje, zgodnie z ustępem 8 części IV (B) Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(iii) zadeklaruje, czy porzuciło broń chemiczną na terytorium innych Państw i przedstawi wszystkie posiadane na jej temat informacje, zgodnie z ustępem 10 części IV (B) Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(c) W odniesieniu do obiektów do produkcji broni chemicznej;

(i) zadeklaruje, czy jest lub było właścicielem lub posiadaczem jakichkolwiek obiektów do produkcji broni chemicznej, albo czy takie obiekty są lub były rozmieszczone w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli w okresie od 1 stycznia 1946;

(ii) wskaże każdy obiekt do produkcji broni chemicznej, którego było lub jest właścicielem lub posiadaczem, albo który jest lub był rozmieszczony w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli w okresie od 1 stycznia 1946 r. stosownie do ustępu 1 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji z wyjątkiem obiektów, o których mowa w punkcie (iii);

(iii) powiadomi o istnieniu każdego obiektu do produkcji broni chemicznej, który znajduje się lub znajdował na jego terytorium, a którego właścicielem lub posiadaczem jest lub było inne Państwo, i który jest lub był rozmieszczony w dowolnym miejscu podlegającym jurysdykcji lub kontroli innego państwa w okresie od 1 stycznia 1946 r., zgodnie z ustępem 2 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(iv) zadeklaruje, czy przekazywało lub otrzymywało bezpośrednio lub pośrednio jakikolwiek sprzęt do produkcji broni chemicznej począwszy od 1 stycznia 1946 r., a także wskaże fakty przekazywania lub przyjmowania takiego sprzętu, zgodnie z ustępami 3-5 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(v) przedstawi ogólny plan zniszczenia każdego obiektu do produkcji broni chemicznej, którego jest właścicielem lub posiadaczem, albo który jest rozmieszczony w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, zgodnie z ustępem 6 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(vi) wskaże środki, które powinny zostać podjęte w celu zamknięcia każdego obiektu do produkcji broni chemicznej, którego jest właścicielem lub posiadaczem, albo który jest rozmieszczony w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, zgodnie z ustępem 1(i) części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(vii) przedstawi ogólny plan każdej czasowej konwersji dowolnego obiektu do produkcji broni chemicznej, którego jest właścicielem lub posiadaczem, albo który jest rozmieszczony w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, w obiekt do niszczenia broni chemicznej, zgodnie z ustępem 7 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(d) W odniesieniu do innych obiektów:

Wskaże dokładną lokalizację, charakter i ogólny zakres działalności każdego obiektu lub budowli, będących jego własnością lub w jego posiadaniu albo rozmieszczonych w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, i który byk zaprojektowany, zbudowany lub używany począwszy od 1 stycznia 1946 r. głównie do prowadzenia badań nad bronią chemiczną. Taka deklaracja powinna obejmować, między innymi, laboratoria a także poligony i obiekty doświadczalne.

(e) W odniesieniu do chemicznych środków policyjnych:

Wskaże nazwę chemiczną, wzór strukturalny oraz numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service (CAS), jeżeli został przyznany, dla każdego związku chemicznego, który posiada dla uśmierzenia rozruchów. W przypadku ewentualnej zmiany, taka deklaracja podlega uaktualnieniu nie później niż 30 dni od dnia jej rzeczywistego zajścia.

2. Postanowienia niniejszego artykułu oraz stosownych postanowień części IV Załącznika dotyczącego weryfikacji, według uznania Państwa-Strony, mogą nie mieć zastosowania do broni chemicznej zakopanej na jego terytorium przed 1 stycznia 1977 r., i która pozostaje zakopana, albo która została zatopiona w morzu przed 1 stycznia 1985 r.

Artykuł 4

Broń chemiczna

1. Postanowienia niniejszego artykułu oraz szczegółowe procedury stosowania dotyczą wszelkiej broni chemicznej będącej własnością lub w posiadaniu Państwa-Strony, albo broni rozmieszczonej w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, z wyłączeniem starej broni chemicznej oraz porzuconej broni chemicznej, do których ma zastosowanie część IV (B) Załącznika dotyczącego weryfikacji.

2. Procedury stosowania niniejszego artykułu są szczegółowo przedstawione w Załączniku dotyczącym weryfikacji.

3. Wszystkie miejsca, gdzie broń chemiczna określona w ustępie 1 jest składowana lub niszczone, podlegają systematycznej kontroli za pośrednictwem inspekcji na miejscu oraz monitoringu za pomocą przyrządów zainstalowanych na miejscu, zgodnie z postanowieniami do części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji.

4. Każde Państwo-Strona natychmiast po przedłożeniu deklaracji zgodnie z ustępem 1(a) artykułu 3 zapewni dostęp do broni chemicznej wyszczególnionej w ustępie 1, w celu systematycznej kontroli tej deklaracji poprzez inspekcję na miejscu. Od tego czasu, każde Państwo-Strona nie przeniesie żadnej tego rodzaju broni chemicznej, chyba, że do obiektu niszczenia broni chemicznej. Państwo-Strona zapewni dostęp do takiej broni chemicznej w celu systematycznej kontroli na miejscu.

5. Każde Państwo-Strona zapewni dostęp do każdego obiektu niszczenia broni chemicznej i każdego obszaru jej składowania, które są jego własnością lub w jego posiadaniu, albo które są rozmieszczone w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, w celu systematycznej kontroli poprzez inspekcję na miejscu oraz monitoring za pomocą instrumentów zainstalowanych na miejscu.

6. Każde Państwo-Strona zniszczy wszelką broń chemiczną określoną w ustępie 1 zgodnie z Załącznikiem dotyczącym weryfikacji i stosownie do uzgodnionego tempa i kolejności, niszczenia (określanych dalej jako "porządek niszczenia"). Taki proces niszczenia rozpocznie się nie później niż dwa lata po wejściu dla niego w życie niniejszej Konwencji i zakończy się nie później niż 10 lat od dnia wejścia; w życie niniejszej Konwencji. Nie zabrania się Państwu-Stronie niszczenia takiej broni chemicznej w szybszym tempie.

7. Każde Państwo-Strona:

(a) Przedstawi szczegółowe plany niszczenia broni chemicznej określonej w ustępie 1 nie później niż 60 dni przed rozpoczęciem każdego rocznego okresu niszczenia, stosownie do ustępu 29 części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji. Szczegółowe plany obejmują wszystkie zapasy podlegające zniszczeniu w trakcie następnego rocznego okresu niszczenia;

(b) Przedstawi coroczne deklaracje dotyczące realizacji swoich planów niszczenia broni chemicznej wyszczególnionej w ustępie 1, nie później niż 60 dni po zakończeniu każdego rocznego okresu niszczenia;

(c) Zaświadczy, nie później niż 30 dni po zakończeniu procesu niszczenia, że cała broń chemiczna wyszczególniona w ustępie 1 została zniszczona,

8. Państwo-Strona, które ratyfikuje lub przystąpi do niniejszej Konwencji po upływie 10-letniego okresu przewidzianego na zniszczenie, zgodnie z ustępem 6, zniszczy w miarę możliwości broń chemiczną, o której mowa w ustępie 1. Rada Wykonawcza ustala dla takiego Państwa-Strony porządek niszczenia broni i procedury ścisłej kontroli jej niszczenia.

9. Wszelka broń chemiczna odkryta przez Państwo-Stronę po wstępnym zadeklarowaniu broni chemicznej będzie przedmiotem sprawozdania, zabezpieczenia i niszczenia, stosownie do części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji.

10. Każde Państwo-Strona w czasie transportu, pobierania próbek, składowania, niszczenia broni chemicznej powinno podjąć wszelkie działania w celu zagwarantowania

bezpieczeństwa ludzi i ochrony środowiska. Każde Państwo-Strona transportuje, pobiera próbki, składowuje i niszczy broń chemiczną zgodnie z własnymi normami w zakresie bezpieczeństwa i emisji.

11. Każde Państwo-Strona posiadające na swoim terytorium broń chemiczną, którego właścicielem lub posiadaczem jest inne Państwo, albo która jest rozmieszczona w dowolnym miejscu podlegającym jurysdykcji lub kontroli innego Państwa, uczyni wszystko w celu usunięcia tej broni chemicznej z jego terytorium, nie później niż rok po wejściu dla niego w życie niniejszej Konwencji. Jeśli ta broń nie zostanie usunięta w ciągu roku, Państwo-Strona może żądać od Organizacji i innych Państw-Stron okazania pomocy w jej zniszczeniu.

12. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się współpracować z innymi Państwami-Stronami, które zażądają informacji lub pomocy, dwustronnie lub za pośrednictwem Sekretariatu Technicznego, w sprawie metod i technologii bezpiecznego i efektywnego niszczenia broni chemicznej.

13. Przy prowadzeniu działalności kontrolnej zgodnie z niniejszym artykułem i częścią IV(A) Załącznika dotyczącego weryfikacji, Organizacja rozpatrzy możliwości mające na celu uniknięcie powtarzania postanowień dwustronnych lub wielostronnych umów wiążących Państwa-Strony, dotyczących kontroli składowania broni chemicznej i jej zniszczenia.

W tym celu Rada Wykonawcza podejmie decyzję w sprawie ograniczenia kontroli do środków uzupełniających środki podjęte zgodnie z taką dwustronną lub wielostronną umową, jeśli uzna, że:

(a) postanowienia takiej umowy dotyczące kontroli są zgodne z odpowiednimi postanowieniami niniejszego artykułu oraz części IV(A) Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(b) stosowanie takiej umowy zapewnia wystarczającą gwarancję zgodności z odpowiednimi postanowieniami niniejszej Konwencji;

(c) Strony takiej umowy dwustronnej lub wielostronnej w pełni informują Organizację o swojej działalności kontrolnej.

14. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie decyzję stosownie do ustępu 13, Organizacja ma prawo nadzorować stosowanie takiej umowy dwustronnej lub wielostronnej.

15. Żadne z postanowień ustępów 13 i 14 nie narusza obowiązku Państwa-Strony do przedstawienia deklaracji zgodnie z artykułem 3, niniejszego artykułu oraz części IV(A) Załącznika dotyczącego weryfikacji.

16. Każde Państwo-Strona ponosi koszty niszczenia broni chemicznej, do której zniszczenia jest zobowiązane. Ponosi ono również koszty kontroli, składowania i niszczenia broni chemicznej, o ile Rada Wykonawcza nie podejmie innej decyzji. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie decyzję ograniczenia weryfikacji wykonywanej przez Organizację zgodnie z ustępem 13, to koszty dodatkowej kontroli i monitoringu, które wykonuje Organizacja, są ponoszone zgodnie ze skalą składek w Organizacji Narodów Zjednoczonych, zgodnie z ustępem 7 artykułu 8.

17. Postanowienia niniejszego artykułu i odpowiednich postanowień części IV Załącznika dotyczącego weryfikacji, według uznania Państwa-Strony, mogą nie mieć zastosowania do broni chemicznej zakopanej na jego terytorium przed 1 stycznia 1977 r., i która pozostaje zakopana, lub która została zatopiona w morzu przed 1 stycznia 1985 r.

Artykuł 5

Obiekty do produkcji broni chemicznej

1. Postanowienia niniejszego artykułu i szczegółowe procedury jego stosowania odnoszą się do każdego obiektu do produkcji broni chemicznej będącego własnością lub w posiadaniu Państwa-Strony, albo który znajduje się w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli.

2. Szczegółowe procedury stosowania niniejszego artykułu określa Załącznik dotyczący weryfikacji.

3. Wszystkie obiekty do produkcji broni chemicznej określone w ustępie 1 podlegają systematycznej kontroli poprzez inspekcję na miejscu oraz monitoring za pomocą przyrządów zainstalowanych na miejscu, zgodnie z postanowieniami części V Załącznika dotyczącego weryfikacji.

4. Każde Państwo-Strona natychmiast przerwie wszelką działalność w obiektach do produkcji broni chemicznej wyszczególnionych w ustępie 1, z wyłączeniem działalności wymaganej do ich zamknięcia.

5. Każde Państwo-Strona nie będzie budować żadnych nowych obiektów do produkcji broni chemicznej, ani modyfikować żadnych istniejących obiektów do produkcji broni chemicznej albo do każdego innego rodzaju działalności zabronionej przez niniejszą Konwencję.

6. Każde Państwo-Strona natychmiast po przedłożeniu deklaracji zgodnie z ustępem (c) artykułu 3 zapewni dostęp do obiektów do produkcji broni chemicznej, określonych w ustępie 1, w celu systematycznej kontroli deklaracji poprzez inspekcję na miejscu.

7. Każde Państwo-Strona:

(a) zamknie, nie później niż 90 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, wszystkie obiekty do produkcji broni chemicznej określone w ustępie 1, zgodnie z postanowieniami części V Załącznika dotyczącego weryfikacji, i poinformuje o tym;

(b) zapewni dostęp do obiektów do produkcji broni chemicznej, określonych w ustępie 1, po ich zamknięciu, w celu systematycznej kontroli poprzez inspekcję na miejscu oraz monitoring, za pomocą przyrządów zainstalowanych na miejscu w celu zagwarantowania, aby obiekty pozostały zamknięte i zostały następnie zniszczone.

8. Każde Państwo-Strona zniszczy wszystkie obiekty do produkcji broni chemicznej określone w ustępie 1 oraz związane z nim obiekty i sprzęt zgodnie z Załącznikiem dotyczącym weryfikacji i stosownie do uzgodnionego tempa i kolejności niszczenia (określanym dalej jako "porządek niszczenia"). Takie niszczenie rozpocznie się nie później niż rok do dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji i zakończy się nie później niż 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji. Nie zabrania się Państwu-Stronie niszczenia takich obiektów w szybszym tempie.

9. Każde Państwo-Strona:

(a) przedstawi szczegółowe plany niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej określonych w ustępie 1 nie później niż 180 dni przed rozpoczęciem niszczenia każdego obiektu;

(b) przedstawi roczne deklaracje dotyczące realizacji swoich planów niszczenia wszystkich obiektów do produkcji broni chemicznej określonych w ustępie 1, nie później niż 90 dni od zakończenia każdego rocznego okresu niszczenia;

(c) zaświadczy, nie później niż 30 dni od zakończenia procesu niszczenia, że wszystkie obiekty służące do produkcji broni chemicznej określone w ustępie 1 zostały zniszczone.

10. Państwo-Strona, które ratyfikuje lub przystąpi do niniejszej Konwencji po upływie 10-letniego okresu przewidzianego, zgodnie z ustępem 8, na zniszczenie, zniszczy w miarę możliwości obiekty do produkcji broni chemicznej, o której mowa w ustępie 1. Rada Wykonawcza ustala dla takiego Państwa-Strony porządek niszczenia oraz procedury ścisłej kontroli jej niszczenia.

11. W czasie niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej każde Państwo-Strona podejmie wszelkie środki w celu zagwarantowania bezpieczeństwa ludzi i ochrony środowiska. Każde Państwo-Strona zniszczy obiekty do produkcji broni chemicznej zgodnie z własnymi standardami w zakresie bezpieczeństwa i emisji.

12. Obiekty do produkcji broni chemicznej określone w ustępie 1 mogą być czasowo poddane konwersji na obiekty do niszczenia broni chemicznej, zgodnie z postanowieniami

ustępów 18-25 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji. Taki poddany konwersji obiekt musi zostać zniszczony gdy tylko przestanie być używany do niszczenia broni chemicznej, a w każdym przypadku nie później niż 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

13. Państwo-Strona może zażądać, w wyjątkowych przypadkach wyższej konieczności, upoważnienia do używania obiektów do produkcji broni chemicznej określonych w ustępie 1 do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję. Zgodnie z zaleceniem Rady Wykonawczej, Konferencja Państw-Stron podejmie decyzję o przyjęciu lub odrzuceniu prośby oraz ustanowi warunki, od których uzależnione jest upoważnienie, stosownie do sekcji D części V Załącznika dotyczącego weryfikacji.

14. Obiekt do produkcji broni chemicznej poddaje się konwersji w taki sposób, żeby możliwość ponownej konwersji tego obiektu na obiekt do produkcji broni chemicznej była nie większa niż w przypadku dowolnego obiektu używanego do celów przemysłowych, rolnych, badawczych, medycznych, farmaceutycznych lub innych celów pokojowych, w których nie są wykorzystywane związki chemiczne określone w Wykazie 1.

15. Wszystkie obiekty poddane konwersji podlegają systematycznej kontroli poprzez inspekcję na miejscu oraz kontroli za pomocą przyrządów zainstalowanych na miejscu zgodnie z postanowieniami sekcji D części V Załącznika dotyczącego weryfikacji.

16. Przy wykonywaniu działalności kontrolnej zgodnie z niniejszym artykułem i częścią V Załącznika dotyczącego weryfikacji, Organizacja rozpatrzy możliwości mające na celu uniknięcie powtarzania postanowień dwustronnych lub wielostronnych umów wiążących Państwa-Strony, dotyczących kontroli obiektów do produkcji broni chemicznej oraz ich zniszczenia.

W tym celu Rada Wykonawcza podejmie decyzję w sprawie ograniczenia kontroli do środków uzupełniających wobec środków kontrolnych, podjętych zgodnie z taką dwustronną lub wielostronną umową, jeśli uzna, że:

(a) postanowienia takiej umowy dotyczące kontroli są zgodne z odpowiednimi postanowieniami niniejszego artykułu oraz części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(b) stosowanie takiej umowy zapewni wystarczającą gwarancję zgodności z odpowiednimi postanowieniami niniejszej Konwencji;

(c) strony takiej umowy dwustronnej lub wielostronnej w pełni informują Organizację o ich działalności kontrolnej.

17. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie decyzję stosownie do ustępu 16, Organizacja ma prawo nadzorować stosowanie takiej umowy dwustronnej lub wielostronnej.

18. Postanowienia ustępów 16 i 17 nie naruszają obowiązku Państwa-Strony do przedstawienia deklaracji zgodnie z artykułem 3, niniejszym artykułem oraz częścią V Załącznika dotyczącego weryfikacji.

19. Każde Państwo-Strona ponosi koszty niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej, do której zniszczenia jest zobowiązane. Ponosi ono również koszty kontroli, o ile Rada Wykonawcza nie podejmie innej decyzji. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie decyzję o ograniczeniu weryfikacji wykonywanej przez Organizację zgodnie z ustępem 16, to koszty dodatkowej kontroli i monitoringu, które wykonuje Organizacja, są ponoszone stosownie ze skalą składek w Organizacji Narodów Zjednoczonych, zgodnie z ustępem 7 artykułu 8.

Artykuł VI

Działalność nie zabroniona przez niniejszą konwencję

1. Każde Państwo-Strona ma prawo, z zastrzeżeniem postanowień niniejszej Konwencji, rozwijać, wytwarzać, nabywać w inny sposób, przechowywać, przekazywać i używać toksyczne związki chemiczne i ich prekursory do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję.

2. Każde Państwo-Strona podejmie niezbędne środki w celu zagwarantowania, aby toksyczne związki chemiczne i ich prekursory były rozwijane, wytwarzane, nabywane w inny

sposób, przechowywane, przekazywane i używane na jego terytorium albo w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli wyłącznie do celów nie zabronionych na mocy niniejszej Konwencji. W tym celu, i dla zapewnienia zgodności tej działalności ze zobowiązaniami wynikającymi z niniejszej Konwencji, każde Państwo-Strona podda toksyczne związki chemiczne i ich prekursory wymienione w Wykazach 1, 2 i 3 Załącznika dotyczącego związków chemicznych, jak również obiekty odnoszące się do takich związków chemicznych, oraz inne obiekty określone w Załączniku dotyczącym weryfikacji, które są rozmieszczone na jego terytorium albo w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, środkom kontrolnym zgodnie z postanowieniami Załącznika dotyczącego weryfikacji.

3. Każde Państwo-Strona podda związki chemiczne wymienione w Wykazie 1 (określane dalej jako “związki chemiczne Wykazu 1”) ograniczeniom dotyczącym wytwarzania, nabywania, przechowywania, przekazywania i użycia, zgodnie z postanowieniami części VI Załącznika dotyczącego weryfikacji. Każde Państwo-Strona jest zobowiązane poddać związki chemiczne Wykazu 1 oraz obiekty określone w części VI Załącznika dotyczącego weryfikacji systematycznej kontroli poprzez inspekcję na miejscu oraz monitoring za pomocą przyrządów zainstalowanych na miejscu zgodnie z powyższą częścią Załącznika dotyczącego weryfikacji.

4. Każde Państwo-Strona podda związki chemiczne wymienione w Wykazie 2 (określane dalej jako “związki chemiczne Wykazu 2”) oraz obiekty wyszczególnione w części VII Załącznika dotyczącego weryfikacji, kontroli danych oraz kontroli na miejscu zgodnie z wyżej wymienioną częścią Załącznika dotyczącego weryfikacji.

5. Każde Państwo-Strona podda związki chemiczne, wymienione w Wykazie 3 (określane dalej jako “związki chemiczne Wykazu 3”) oraz obiekty wyszczególnione w części VIII Załącznika dotyczącego weryfikacji, kontroli danych i kontroli na miejscu zgodnie z powyższą częścią Załącznika dotyczącego weryfikacji.

6. Każde Państwo-Strona podda obiekty, określane w części IX Załącznika dotyczącego weryfikacji, kontroli danych oraz ewentualnej kontroli na miejscu, zgodnie z postanowieniami powyższej części Załącznika dotyczącego weryfikacji, o ile Konferencja Państw-Stron, nie podejmie innej decyzji zgodnie z ustępem 22 części IX Załącznika dotyczącego weryfikacji.

7. Każde Państwo-Strona nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji złoży wstępną deklarację dotyczącą odpowiednich związków chemicznych i obiektów, zgodnie z Załącznikiem dotyczącym weryfikacji.

8. Każde Państwo-Strona przedstawi coroczne deklaracje dotyczące odpowiednich związków chemicznych i obiektów zgodnie z Załącznikiem dotyczącym weryfikacji.

9. W celu kontroli na miejscu, każde Państwo-Strona zapewni inspektorom dostęp do swych obiektów zgodnie z wymogami określonymi w Załączniku dotyczącym weryfikacji.

10. Przy prowadzeniu działalności kontrolnej Sekretariat Techniczny powinien unikać wszelkiej nieuzasadnionej ingerencji w działalność chemiczną Państwa-Strony służącą do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję, a w szczególności powinien przestrzegać postanowień zawartych w Załączniku dotyczącym Ochrony Poufności Informacji (nazywanym dalej “Załącznikiem dotyczącym poufności”).

11. Postanowienia niniejszego artykułu są stosowane w taki sposób, aby uniknąć opóźniania rozwoju ekonomicznego i technologicznego Państw-Stron oraz międzynarodowej współpracy w dziedzinie działalności chemicznej służącej do celów nie zabronionych przez mniejszą Konwencję włączając w to międzynarodową wymianę informacji naukowo-technicznej oraz związków chemicznych i sprzętu do wytwarzania, przetwarzania lub używania związków chemicznych do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję.

Artykuł VII

Krajowe środki realizacji

Zobowiązania ogólne

1. Każde Państwo-Strona, zgodnie ze swoimi wymogami konstytucyjnymi, wprowadza środki konieczne do wypełniania zobowiązań wynikających dla niego z niniejszej Konwencji.

W szczególności:

(a) zakazuje osobom fizycznym i prawnym znajdującym się w jakimkolwiek miejscu na jego terytorium lub w każdym innym miejscu podlegającym jego jurysdykcji, uznanej przez prawo międzynarodowe, podejmowania wszelkiej działalności zabronionej Państwu-Stronie przez niniejszą Konwencję, a w szczególności wprowadzi odpowiednie przepisy karne w tym zakresie;

(b) nie zezwoli w żadnym miejscu znajdującym się pod jego kontrolą na prowadzenie jakiegokolwiek działalności zabronionej Państwu-Stronie przez niniejszą Konwencję;

(c) zastosuje przepisy karne przyjęte zgodnie z ustępem (a) do wszelkiej działalności zabronionej Państwu-Stronie przez niniejszą Konwencję, podejmowanej w jakimkolwiek miejscu przez osoby fizyczne posiadające jego obywatelstwo, zgodnie z prawem międzynarodowym.

2. Każde Państwo-Strona współpracuje z innymi Państwami-Stronami i okazuje w odpowiedniej formie pomoc prawną w celu ułatwienia wykonywania zobowiązań wynikających z ustępu 1.

3. Realizując swoje zobowiązania wynikające z Konwencji, każde Państwo-Strona, podejmie wszelkie środki w celu zagwarantowania bezpieczeństwa ludzi i ochrony środowiska oraz współpracuje, stosownie do potrzeb, z innymi Państwami-Stronami w tym zakresie.

Stosunki między Państwem-Stroną i Organizacją

4. W celu wykonania zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji, każde Państwo-Strona wyznaczy lub ustanowi organ krajowy, który będzie służył jako krajowy punkt kontaktowy dla zapewnienia skutecznej łączności z Organizacją i innymi Państwami-Stronami, i poinformuje o tym Organizację w chwili wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji.

5. Każde Państwo-Strona poinformuje Organizację o środkach ustawodawczych i administracyjnych podjętych w celu wykonania niniejszej Konwencji.

6. Każde Państwo-Strona traktuje jako poufne i specjalne informacje i dane otrzymywane w sposób poufny od Organizacji w związku z realizacją niniejszej Konwencji. Takie informacje i dane używane będą przez nie wyłącznie zgodnie z jego prawami i zobowiązaniami wynikającymi z niniejszej Konwencji oraz postanowieniami zawartymi w Załączniku dotyczącym poufności.

7. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się do współpracy z Organizacją w wykonywaniu wszystkich jej funkcji, a w szczególności do udzielania pomocy Sekretariatowi Technicznemu.

Artykuł VIII

Organizacja

A. Postanowienia Ogólne

1. Państwa-Strony ustanawiają niniejszym Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej dla realizacji przedmiotu i celu niniejszej Konwencji oraz zagwarantowania stosowania jej postanowień, włączając w to postanowienia o międzynarodowej kontroli jej przestrzegania, a także stworzenia forum dla konsultacji i współpracy między Państwami-Stronami.

2. Wszystkie Państwa-Strony niniejszej Konwencji są członkami Organizacji. Żadne Państwo-Strona nie może być pozbawione członkostwa w Organizacji.

3. Siedzibą Organizacji jest Haga (Królestwo Niderlandów).

4. Niniejszym ustanawia się jako organy Organizacji: Konferencję Państw-Stron, Radę Wykonawczą oraz Sekretariat Techniczny.

5. Organizacja prowadzi działalność weryfikacyjną przewidzianą w niniejszej Konwencji w możliwie najmniej ingerujący sposób, dla skutecznego i terminowego wykonania swoich celów. Organizacja zwraca się wyłącznie o informacje i dane niezbędne do wykonania swoich zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji. Organizacja powinna podjąć wszelkie środki ostrożności dla ochrony poufności charakteru informacji o cywilnej i wojskowej działalności oraz o obiektach, które zostaną jej ujawnione podczas wykonywania niniejszej Konwencji, a w szczególności powinna przestrzegać postanowień zawartych w Załączniku dotyczącym poufności.

6. Przy podejmowaniu działalności weryfikacyjnej Organizacja będzie uwzględniać środki mające na celu korzystanie z osiągnięć nauki i techniki.

7. Koszty działalności Organizacji są ponoszone przez Państwa-Strony stosownie do skali składek w Organizacji Narodów Zjednoczonych, z uwzględnieniem różnicy pomiędzy liczbą członków Organizacji Narodów Zjednoczonych a liczbą członków niniejszej Organizacji oraz z uwzględnieniem postanowień artykułów 4 i 5. Składki Państw-Stron do Komisji Przygotowawczej zostaną odliczone w określony sposób z ich składek do budżetu zwyczajnego. Budżet Organizacji składa się z dwóch oddzielnych części, przy czym pierwsza odnosi się do kosztów administracyjnych i innych, a druga - do kosztów działalności weryfikacyjnej.

8. Członek Organizacji, który zalega ze składką na rzecz Organizacji, nie będzie mieć prawa głosu w Organizacji, jeśli wysokość jego zadłużenia jest równa lub przewyższa kwotę składki należnej od niego w ciągu dwóch ostatnich pełnych lat. Konferencja Państw-Stron może jednakże zezwolić takiemu członkowi na uczestnictwo w głosowaniu, jeśli uzna, że niezdolność do płacenia wynika z okoliczności niezależnych od woli członka.

B. Konferencja Państw-Stron

Skład, procedura i podejmowanie decyzji

9. W skład Konferencji Państw-Stron (nazywanej dalej "Konferencją") wchodzi wszyscy członkowie Organizacji. Każdy członek posiada jednego przedstawiciela w Konferencji, któremu mogą towarzyszyć zastępcy i doradcy.

10. Pierwsza sesja Konferencji jest zwoływana przez depozytariusza nie później niż 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

11. Konferencja obraduje na sesjach zwyczajnych, które odbywają się corocznie, o ile nie zadecyduje ona inaczej.

12. Sesje specjalne Konferencji zwołuje się:

(a) na mocy decyzji Konferencji;

b) na wniosek Rady Wykonawczej;

(c) na wniosek członka poparty przez 1/3 członków; lub

(d) zgodnie z ustępem 22 dla dokonania przeglądu funkcjonowania niniejszej Konwencji.

Z wyjątkiem przypadku określonego w ustępie (d) sesja nadzwyczajna zwoływana jest nie później niż 30 dni po otrzymaniu wniosku przez Dyrektora Generalnego Sekretariatu Technicznego, o ile wniosek nie stanowi inaczej.

13. Konferencję zwołuje się również w formie Konferencji Przeglądowej stosownie do ustępu 2 artykułu XV.

14. Sesje Konferencji odbywają się w siedzibie Organizacji, o ile Konferencja nie zadecyduje inaczej.

15. Konferencja przyjmuje swój regulamin wewnętrzny. Na początku każdej sesji zwyczajnej Konferencja wybiera swojego przewodniczącego oraz innych funkcjonariuszy, w zależności od potrzeb. Wykonują oni swoje funkcje dopóki nowy przewodniczący i inni funkcjonariusze nie zostaną wybrani na następnej sesji zwyczajnej.

16. Większość członków Organizacji tworzy kworum Konferencji.

17. Każdy członek Organizacji dysponuje na Konferencji jednym głosem.

18. Konferencja podejmuje decyzje w sprawach proceduralnych zwykłą większością głosów członków obecnych i uczestniczących w głosowaniu. Decyzje w sprawach merytorycznych powinny być w miarę możliwości podejmowane na zasadzie jednomyślności. Jeśli przy podjęciu decyzji w takiej sprawie nie udaje się osiągnąć jednomyślności, przewodniczący odkłada na 24 godziny wszelkie głosowania i w trakcie tego okresu odłożenia głosowania podejmuje wszelkie działania dla ułatwienia osiągnięcia jednomyślności, i przed zakończeniem tego okresu przedstawia Konferencji sprawozdanie. Jeśli osiągnięcie jednomyślności po upływie 24 godzin nie jest możliwe, Konferencja podejmuje decyzję większością 2/3 głosów członków obecnych i uczestniczących w głosowaniu, o ile niniejsza Konwencja nie przewiduje inaczej.

W razie wątpliwości czy dana sprawa ma charakter merytoryczny, czy nie, sprawa taka jest traktowana jako sprawa merytoryczna, o ile Konferencja nie podejmie innej decyzji większością głosów wymaganą dla podjęcia decyzji w sprawach merytorycznych.

Uprawnienia i funkcje

19. Konferencja jest głównym organem Organizacji. Rozpatruje ona wszystkie kwestie, sprawy i problemy wynikające z niniejszej Konwencji nie wyłączając tych, które dotyczą uprawnień i funkcji Rady Wykonawczej i Sekretariatu Technicznego. Konferencja może przedstawiać zalecenia i wypowiadać się odnośnie wszelkich kwestii, spraw i problemów wynikających z niniejszej Konwencji, podniesionych przez Państwo-Stronę lub skierowanych do niej przez Radę Wykonawczą.

20. Konferencja nadzoruje stosowanie niniejszej Konwencji oraz podejmuje działania w celu wykonania jej przedmiotu i celu. Konferencja ocenia stopień przestrzegania niniejszej Konwencji. Nadzoruje również działalność Rady Wykonawczej i Sekretariatu Technicznego oraz może, stosownie do postanowień niniejszej Konwencji, kierować wytyczne do każdego z tych organów dotyczące wykonania przez nie swoich funkcji.

21. Konferencja:

(a) rozpatruje i przyjmuje na sesjach zwyczajnych sprawozdanie, budżet programowy Organizacji, przedstawione przez Radę Wykonawczą oraz rozpatruje inne sprawozdania;

(b) podejmuje decyzje co do skali składek wnoszonych przez Państwa-Strony zgodnie z ustępem 7;

(c) wybiera członków Rady Wykonawczej;

(d) mianuje Dyrektora Generalnego Sekretariatu Technicznego (zwanego dalej "Dyrektorem Generalnym");

(e) zatwierdza regulamin wewnętrzny Rady Wykonawczej przedstawiony przez Radę;

(f) ustanawia organy pomocnicze, jakie uzna za niezbędne do wykonywania funkcji określonych na mocy niniejszej Konwencji;

(g) wspiera współpracę międzynarodową w celach pokojowych w dziedzinie działalności chemicznej;

(h) dokonuje przeglądu osiągnięć naukowo-technicznych, które mogłyby wpłynąć na stosowanie niniejszej Konwencji i w tym celu poleci Dyrektorowi Generalnemu ustanowienie Rady Naukowo-Doradczej, aby umożliwić mu w ramach jego funkcji udzielanie Konferencji Radzie Wykonawczej lub Państwom-Stronom specjalistycznego doradztwa w dziedzinach nauki i techniki mających znaczenie dla niniejszej Konwencji. W skład Rady Naukowo-

Doradczej wchodzi niezależni eksperci wyznaczeni według kryteriów przyjętych przez Konferencję;

(i) rozpatruje i przyjmuje na swojej pierwszej sesji wszelkie projekty umów, przepisów i wytycznych opracowanych przez Komisję Przygotowawczą;

(j) ustanawia na swojej pierwszej sesji fundusz pomocy złożony z dobrowolnych składek zgodnie z artykułem 10;

(k) podejmuje niezbędne środki dla zagwarantowania przestrzegania niniejszej Konwencji oraz rozwiązania lub poprawy każdej sytuacji, która stoi w sprzeczności z postanowieniami niniejszej Konwencji, zgodnie z artykułem 12.

22. Nie później niż rok po upływie piątego i dziesiątego roku od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji i w każdym innym terminie w tym okresie Konferencja jeśli tak zadecyduje, spotyka się na sesjach nadzwyczajnych dla dokonania przeglądu funkcjonowania niniejszej Konwencji. W trakcie takich przeglądów brane są pod uwagę wszelkie istotne osiągnięcia naukowo-techniczne. Następnie co pięć lat, o ile nie postanowiono inaczej, zwołuje się kolejne sesje Konferencji w tym samym celu.

C. Rada Wykonawcza

Skład, procedura i podejmowanie decyzji

23. Rada Wykonawcza składa się z 41 członków. Każde Państwo-Strona ma prawo zgodnie z zasadą rotacji wejść w skład Rady Wykonawczej. Członkowie Rady Wykonawczej wybierani są przez Konferencję na okres dwóch lat. W celu zagwarantowania skutecznego wykonywania niniejszej Konwencji i przywiązując szczególną uwagę do zasady zrównoważonego podziału geograficznego, znaczenia przemysłu chemicznego, jak również interesów politycznych i bezpieczeństwa, Rada Wykonawcza jest wybierana w następujący sposób:

(a) dziewięć Państw-Stron z Afryki desygnowanych jest przez Państwa-Strony położone w tym regionie. Przyjmuje się za kryterium wyboru zasadę, iż z tych 9 Państw-Stron, trzech członków stanowią zasadniczo Państwa-Strony posiadające najbardziej znaczący krajowy przemysł chemiczny w tym regionie, co określa się na podstawie danych przedstawianych i publikowanych w źródłach międzynarodowych; dodatkowo grupa regionalna zgadza się przy wyznaczaniu tych 3 członków brać pod uwagę inne regionalne czynniki mające znaczenie dla dokonania wyboru;

(b) dziewięć Państw-Stron z Azji desygnowanych przez Państwa-Strony położone w tym regionie. Przyjmuje się za kryterium wyboru zasadę, iż z tych 9 Państw-Stron czterech członków stanowią zasadniczo Państwa-Strony posiadające najbardziej znaczący krajowy przemysł chemiczny w tym regionie, co określa się na podstawie danych przedstawianych i publikowanych w źródłach międzynarodowych; dodatkowo grupa regionalna zgadza się przy wyznaczaniu tych 4 członków brać pod uwagę inne regionalne czynniki mające znaczenie dla dokonania wyboru;

(c) pięć Państw-Stron z Europy Wschodniej desygnowanych przez Państwa-Strony w tym regionie. Przyjmuje się za kryterium wyboru zasadę, iż z tych 5 Państw-Stron jeden członek jest zasadniczo Państwem-Stroną posiadającym najbardziej znaczący krajowy przemysł chemiczny w regionie, co określa się na podstawie danych przedstawianych i publikowanych w źródłach międzynarodowych; dodatkowo grupa regionalna zgadza się przy wyznaczaniu członka o którym mowa powyżej, brać pod uwagę inne regionalne czynniki mające znaczenie dla dokonania wyboru;

(d) siedem Państw-Stron z Ameryki Łacińskiej i Karaibów desygnowanych przez Państwa-Strony w tym regionie. Przyjmuje się za podstawową zasadę, iż z tych 7 Państw-Stron trzech członków stanowią Państwa-Strony posiadające najbardziej znaczący krajowy przemysł chemiczny w regionie, co określa się na podstawie danych przedstawianych i

publikowanych w międzynarodowych źródłach; dodatkowo grupa regionalna zgadza się przy wyznaczaniu tych 3 członków brać pod uwagę inne regionalne czynniki mające znaczenie dla dokonania wyboru;

(e) dziesięć Państw-Stron spośród Państw-Stron z Europy Zachodniej i innych państw. Przyjmuje się za kryterium wyboru zasadę, iż z tych 10 Państw-Stron pięć państw stanowią zasadniczo Państwa-Strony posiadające najbardziej znaczący krajowy przemysł chemiczny w regionie, co określa się na podstawie danych przedstawianych i publikowanych w źródłach międzynarodowych; dodatkowo grupa regionalna zgadza się przy wyznaczaniu tych 5 członków brać pod uwagę inne regionalne czynniki mające znaczenie dla dokonania wyboru;

(f) jedno dodatkowe Państwo-Strona wyznaczone kolejno przez Państwa-Strony położone w regionach Azji oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów; przyjmuje się za kryterium wyboru zasadę, iż Państwa-Strony z tych regionów wybierają rotacyjnie jednego z członków ze swojej grupy.

24. W pierwszych wyborach do Rady Wykonawczej 20 członków wybiera się na okres 1 roku, przy zachowaniu proporcji liczbowych zgodnie z zasadami określonymi w ustępie 23.

25. Po całkowitym zakończeniu realizacji artykułów 4 i 5 Konferencja może na wniosek większości członków Rady Wykonawczej dokonać ponownego przeglądu jej składu, biorąc pod uwagę zmiany odnoszące się do zasad wyszczególnionych w ustępie 23, które regulują jej skład.

26. Rada Wykonawcza opracowuje swój regulamin wewnętrzny i przedstawia go Konferencji do zatwierdzenia.

27. Rada Wykonawcza wybiera przewodniczącego spośród swoich członków.

28. Rada Wykonawcza zbiera się na sesjach zwyczajnych. Pomędzy sesjami zwyczajnymi zbiera się tak często, jak jest to niezbędne do wykonywania jej uprawnień i funkcji.

29. Każdy członek Rady Wykonawczej dysponuje jednym głosem. O ile niniejsza Konwencja nie przewiduje inaczej, Rada Wykonawcza podejmuje decyzje w sprawach merytorycznych większością 2/3 głosów wszystkich jej członków. Rada Wykonawcza podejmuje decyzje w kwestiach proceduralnych zwykłą większością głosów wszystkich jej członków. W razie wątpliwości czy dana sprawa ma charakter merytoryczny, czy nie, sprawa taka jest traktowana jako sprawa merytoryczna, o ile Rada Wykonawcza nie podejmie innej decyzji większością głosów wymaganą dla podjęcia decyzji w sprawach merytorycznych.

Uprawnienia i funkcje

30. Rada Wykonawcza jest organem wykonawczym Organizacji. Odpowiada ona przed Konferencją. Rada Wykonawcza wykonuje swoje uprawnienia i funkcje powierzone jej na mocy niniejszej Konwencji, jak również funkcje, które deleguje jej Konferencja. Przy tym działa ona zgodnie z zaleceniami, decyzjami i wytycznymi Konferencji, zapewniając ich właściwą i stałą realizację.

31. Rada Wykonawcza działa na rzecz skutecznej realizacji i przestrzegania niniejszej Konwencji. Nadzoruje ona działalność Sekretariatu Technicznego, współpracuje z organem krajowym każdego Państwa-Strony i ułatwia, na ich wniosek, konsultację i współpracę między Państwami-Stronami.

32. Rada Wykonawcza:

(a) rozpatruje i przedstawia Konferencji projekty budżetu programowego Organizacji;

(b) rozpatruje i przedstawia Konferencji projekt sprawozdania Organizacji w sprawie realizacji niniejszej Konwencji, sprawozdanie z realizacji jej działalności oraz sprawozdania specjalne, które uważa ona za niezbędne albo których może zażądać Konferencja;

(c) przygotowuje sesje Konferencji, a w szczególności projekt porządku dziennego.

33. Rada Wykonawcza może wnioskować o zwołanie nadzwyczajnej sesji Konferencji.

34. Rada Wykonawcza:

(a) zawiera umowy albo porozumienia z Państwami i organizacjami międzynarodowymi w imieniu Organizacji, pod warunkiem ich uprzedniego zatwierdzenia przez Konferencję;

(b) zawiera umowy z Państwami-Stronami w imieniu Organizacji w związku z artykułem 10 oraz nadzoruje fundusz złożony z dobrowolnych składek, o których mowa w powyższym artykule;

(c) zatwierdza umowy lub porozumienia dotyczące realizacji działalności kontrolnej, wynegocjowane przez Sekretariat Techniczny z Państwami-Stronami.

35. Rada Wykonawcza w ramach swoich kompetencji rozpatruje wszelkie problemy lub kwestie mające wpływ na niniejszą Konwencję i jej realizację, w tym obawy dotyczące jej przestrzegania i przypadków jej nieprzestrzegania oraz, jeżeli będzie to konieczne, informuje o tym Państwa-Strony i przedstawia je do rozważenia Konferencji.

36. Przy rozpatrywaniu wątpliwości lub obaw dotyczących przestrzegania niniejszej konwencji i przypadków jej nieprzestrzegania, a w szczególności nadużywania praw przez nią określonych, Rada Wykonawcza podejmie konsultacje z zainteresowanymi Państwami-Stronami i jeżeli będzie to konieczne, zażąda od Państwa-Strony podjęcia środków dla poprawy sytuacji w ustalonym czasie. Jeśli Rada Wykonawcza uzna za niezbędne dalsze działania, może ona podjąć między innymi jeden lub więcej z poniższych środków:

(a) informuje wszystkie Państwa-Strony o problemie lub kwestii;

(b) przedstawia problem lub kwestię pod rozważenie Konferencji;

(c) przedstawia Konferencji zalecenia dotyczące środków zmierzających do poprawy sytuacji i zagwarantowania przestrzegania Konwencji.

Rada Wykonawcza, w przypadkach szczególnie poważnych i pilnych przedstawia problem lub kwestię, włączając w to stosowne informacje i wnioski, bezpośrednio pod rozważenie Zgromadzeniu Ogólnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i Radzie Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych. Równocześnie informuje wszystkie Państwa-Strony o powyższym:

D. Sekretariat Techniczny

37. Sekretariat Techniczny wspiera Organizację i Radę Wykonawczą w wypełnianiu ich funkcji. Sekretariat Techniczny wykonuje środki kontroli przewidziane niniejszą Konwencją. Realizuje on inne funkcje powierzone na mocy Konwencji, jak również funkcje przekazane mu przez Konferencję i Radę Wykonawczą.

38. Sekretariat Techniczny:

(a) przygotowuje i przedstawia Radzie Wykonawczej projekt programu i budżetu Organizacji;

(b) przygotowuje i przedstawia Radzie Wykonawczej projekt sprawozdania Organizacji w sprawie realizacji niniejszej Konwencji oraz inne sprawozdania, jakich Konferencja albo Rada Wykonawcza może zażądać;

(c) okazuje administracyjne i techniczne wsparcie Konferencji, Radzie Wykonawczej i organom pomocniczym; .

(d) w imieniu Organizacji przekazuje Państwom-Stronom i otrzymuje od nich korespondencję w sprawach dotyczących realizacji niniejszej Konwencji;

(e) udziela Państwom-Stronom pomocy technicznej i przedstawia im oceny techniczne, mając na względzie realizację postanowień niniejszej Konwencji, a w szczególności ocenę związków chemicznych umieszczonych i nie umieszczonych w Wykazach.

39. Sekretariat Techniczny:

(a) negocjuje z Państwami-Stronami umowy lub porozumienia dotyczące realizacji działalności kontrolnej, które podlegają zatwierdzeniu przez Radę Wykonawczą;

(b) nie później niż 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji koordynuje utworzenie i utrzymanie przez Państwa-Strony stałych zapasów przeznaczonych do udzielenia nadzwyczajnej i humanitarnej pomocy zgodnie z ustępem 7(b) i (c) artykułu X. Sekretariat Techniczny może kontrolować składowane przedmioty pod względem ich przydatności do użytku. Wykazy składowanych przedmiotów są rozpatrywane i zatwierdzane przez Konferencję zgodnie z ustępem 21(i) powyżej;

(c) administruje funduszem złożonym z dobrowolnych składek, o którym mowa w artykule 10, przyjmuje deklaracje składane przez Państwa-Strony i rejestruje na żądanie dwustronne umowy zawierane między Państwami-Stronami albo między Państwem-Stroną i Organizacją dla celów artykułu X.

40. Sekretariat Techniczny informuje Radę Wykonawczą o wszelkich trudnościach, które powstały w związku z wykonaniem jego funkcji, w tym o wątpliwościach, dwuznacznościach lub niejasnościach w odniesieniu do przestrzegania niniejszej Konwencji, które stały mu się wiadome w czasie wykonywania działalności kontrolnej i których nie był on w stanie usunąć albo wyjaśnić w drodze konsultacji z zainteresowanym Państwem-Stroną.

41. W skład Sekretariatu Technicznego wchodzi Dyrektor Generalny, który stoi na jego czele i kieruje administracją, inspektorzy oraz personel naukowy, techniczny i innych w zależności do potrzeb.

42. Inspektorat jest jednostką Sekretariatu Technicznego i działa pod nadzorem Dyrektora Generalnego.

43. Dyrektor Generalny jest mianowany przez Konferencję na podstawie rekomendacji Rady Wykonawczej na okres 4 lat. Jego mandat może być przedłużony na nie więcej niż jedną kolejną kadencję.

44. Dyrektor Generalny odpowiada przed Konferencją i Radą Wykonawczą w kwestiach mianowania członków personelu oraz organizacji i funkcjonowania Sekretariatu Technicznego. Przy zatrudnianiu personelu i określaniu warunków pracy należy kierować się przede wszystkim koniecznością zagwarantowania najwyższych standardów skuteczności, kompetencji i uczciwości. Tylko obywatele Państw-Stron mogą być mianowani na stanowisko Dyrektora Generalnego lub zatrudniani jako inspektorzy i inni członkowie personelu merytorycznego i administracyjnego. Przy rekrutacji personelu należy wziąć pod uwagę możliwie szeroką bazę geograficzną. Rekrutacja przebiega zgodnie z zasadą utrzymywania personelu na minimalnym poziomie ilościowym, jaki jest niezbędny do właściwego wykonywania obowiązków Sekretariatu Technicznego.

45. Dyrektor Generalny odpowiada przed Konferencją za organizację i funkcjonowanie Rady Naukowo-Doradczej, o której mowa w ustępie 21(h). Dyrektor Generalny, w porozumieniu z Państwami-Stronami, desygnuje członków Rady Naukowo-Doradczej, którzy występują w swoim imieniu. Członkowie Rady desygnowani są na podstawie ich kompetencji w poszczególnych dziedzinach nauki, które mają związek ze stosowaniem niniejszej Konwencji. Dyrektor Generalny może również, w porozumieniu z członkami Rady, ustanawiać tymczasowo i stosownie do potrzeb grupy robocze ekspertów naukowych do przedstawiania zaleceń w określonych sprawach. W związku z powyższym Państwa-Strony mogą przedstawiać Dyrektorowi Generalnemu wykazy ekspertów.

46. Przy wykonywaniu swoich obowiązków Dyrektor Generalny, inspektorzy i inni członkowie personelu nie powinni zwracać się po wskazówki lub ich otrzymywać od jakiegokolwiek rządu, lub z jakiegokolwiek innego źródła, oprócz Organizacji. Powinni oni powstrzymać się od wszelkich działań, które mogłyby szkodzić ich statusowi funkcjonariuszy międzynarodowych, odpowiedzialnych wyłącznie przed Konferencją i Radą Wykonawczą.

47. Każde Państwo-Strona powinno respektować wyłącznie międzynarodowy charakter odpowiedzialności Dyrektora Generalnego, inspektorów i innych członków personelu i nie powinno dążyć do wpływania na nich w wykonywaniu ich obowiązków.

E. Przywileje i immunitety

48. Organizacja korzysta na terytorium każdego Państwa-Strony oraz w dowolnym innym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli ze zdolności prawnej i takich przywilejów i immunitetów, jakie są konieczne dla realizacji jej funkcji.

49. Przedstawiciele Państw-Stron oraz ich zastępcy i doradcy, przedstawiciele mianowani do Rady Wykonawczej, a także ich zastępcy i doradcy, Dyrektor Generalny i personel Organizacji korzystają z takich przywilejów i immunitetów, jakie są konieczne dla realizacji ich funkcji związanych z Organizacją.

50. Zdolność prawna oraz przywileje i immunitety, o których mowa w niniejszym artykule, określa się w umowach pomiędzy Organizacją i Państwami-Stronami, a także w umowie między Organizacją i Państwem, w którym znajduje się siedziba Organizacji. Umowy powyższe są rozpatrywane i zatwierdzane przez Konferencję zgodnie z ustępem 21(i).

51. Niezależnie od ustępów 48 i 49, podczas realizacji działalności kontrolnej Dyrektor Generalny i personel Sekretariatu Technicznego korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w części II sekcji B Załącznika dotyczącego weryfikacji.

Artykuł IX

Konsultacje, współpraca i ustalanie faktów

1. Państwa-Strony konsultują się i współpracują, bezpośrednio między sobą lub za pośrednictwem Organizacji albo za pomocą innych stosownych procedur międzynarodowych, włączając w to procedury ustalone w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych i stosownie do jej Karty, w dowolnej sprawie, która może być podniesiona w związku z przedmiotem i celem albo realizacją postanowień niniejszej Konwencji.

2. Bez uszczerbku dla prawa jakiegokolwiek Państwa-Strony do zażądania inspekcji na żądanie, Państwa-Strony we wszystkich przypadkach, kiedy jest to możliwe, powinny przede wszystkim podejmować wszelkie wysiłki dla wyjaśnienia i rozwiązania w drodze wymiany informacji i konsultacji między sobą każdej sprawy, która może wywołać wątpliwości co do przestrzegania niniejszej Konwencji, albo obawy w odniesieniu do związanej z tym kwestii, która może być uważana za niejasną Państwo-Strona otrzymujące żądanie innego Państwa o wyjaśnienie dowolnej sprawy, którą żądające Państwo-Strona uważa za wywołującą wątpliwości albo obawy, przedstawia żądającemu Państwu-Stronie możliwie najszybciej, a w każdym razie nie później niż 10 dni od dnia otrzymania żądania, informacje wystarczające do usunięcia tych wątpliwości lub obaw, jak również wyjaśnienie, w jaki sposób dostarczone informacje rozwiązują dany problem. Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie narusza prawa dwóch lub większej liczby Państw-Stron do prowadzenia za zgodą wszystkich stron inspekcji lub przyjęcia innych uzgodnień w celu wyjaśnienia i uregulowania każdej sprawy, która może wywołać wątpliwości co do przestrzegania Konwencji lub obaw w odniesieniu do związanej z tym innej kwestii, która może być uważana za niejasną. Takie ustalenia nie naruszają praw i obowiązków żadnego Państwa-Strony wynikających z innych postanowień niniejszej Konwencji.

Procedura żądania wyjaśnienia

3. Państwo-Strona ma prawo zażądać od Rady Wykonawczej współdziałania w wyjaśnieniu każdej sytuacji, która mogłaby być uważana za niejasną lub która wywołuje obawy możliwego nieprzestrzegania przez inne Państwo-Stronę niniejszej Konwencji. Rada Wykonawcza przedstawi stosowne informacje na ten temat, które znajdują się w jej posiadaniu.

4. Państwo-Strona ma prawo zażądać od Rady Wykonawczej wyjaśnień od innego Państwa-Strony co do każdej sytuacji, która może być uważana za niejasną lub która wywołuje obawy możliwego nieprzestrzegania przez nie niniejszej Konwencji. W takim przypadku stosuje się następującą procedurę:

(a) Rada Wykonawcza przekazuje wniosek o złożenie wyjaśnień zainteresowanemu Państwu-Stronie za pośrednictwem Dyrektora Generalnego nie później niż 24 godziny od jego otrzymania;

(b) zainteresowane Państwo-Strona składa wyjaśnienia Radzie Wykonawczej jak najszybciej, a w każdym przypadku nie później niż 10 dni od otrzymania wniosku;

(c) Rada Wykonawcza przyjmuje te wyjaśnienia do wiadomości i przekazuje je Państwu-Stronie żądającemu nie później niż 24 godziny po jego otrzymaniu;

(d) jeśli żądające Państwo-Strona uzna to wyjaśnienie za niedostateczne, ma ono prawo zażądania od Rady Wykonawczej uzyskania od zainteresowanego Państwa-Strony dodatkowych wyjaśnień;

(e) w celu uzyskania dodatkowych wyjaśnień zgodnie z ustępem (d) Rada Wykonawcza może zażądać od Dyrektora Generalnego powołania grupy ekspertów, wykorzystując listę pracowników Sekretariatu Technicznego lub, jeśli nie mają oni wymaganych kwalifikacji w danym przypadku, korzystając ze specjalistów spoza Sekretariatu. Grupa ta jest zobowiązana do zapoznania się z wszelkimi dostępnymi informacjami i danymi na temat wywołujący obawy. Przedstawi ona Radzie wykonawczej sprawozdanie o faktach zawierające jej wnioski;

(f) jeśli żądające Państwo-Strona uważa wyjaśnienie otrzymane zgodnie z ustępami (d) i (e) za niewystarczające, to ma ono prawo zażądania zwołania nadzwyczajnej sesji Rady Wykonawczej, w której mogą uczestniczyć zainteresowane Państwa-Strony nie będące członkami Rady Wykonawczej. Podczas takiej sesji nadzwyczajnej Rada Wykonawcza rozpatruje sprawę i może zalecić podjęcie wszelkich środków, jakie uzna za niezbędne w celu uregulowania sytuacji.

5. Państwo-Strona ma również prawo domagania się od Rady Wykonawczej wyjaśnienia każdej sytuacji, która została uznana za niejasną lub wywołującą obawy, co do możliwego nieprzestrzegania niniejszej Konwencji przez to Państwo. Rada Wykonawcza wypełni takie żądanie poprzez udzielenie stosownej pomocy.

6. Rada Wykonawcza poinformuje Państwa-Strony o każdym wniosku o wyjaśnienia złożonym zgodnie z niniejszym artykułem.

7. Jeśli wątpliwości lub obawy Państwa-Strony co do ewentualnego nieprzestrzegania Konwencji nie zostały wyjaśnione w ciągu 60 dni od przedłożenia Radzie Wykonawczej wniosku o złożenie wyjaśnień lub uważa ono, że jego wątpliwości wymagają bezzwłocznego rozpatrzenia, to może ono, niezależnie od prawa do domagania się inspekcji na żądanie, zażądać zwołania nadzwyczajnej sesji Konferencji zgodnie z ustępem 12(c) artykułu VIII. Podczas sesji nadzwyczajnej Konferencja rozpatrzy tę sprawę i może zalecić każdy środek, jaki uzna za wskazany w celu uregulowania sytuacji.

Procedura inspekcji na żądanie

8. Każde Państwo-Strona ma prawo domagać się przeprowadzenia inspekcji na żądanie na miejscu w każdym obiekcie lub miejscu na terytorium innego Państwa lub w dowolnym, innym miejscu znajdującym się pod jego jurysdykcją lub kontrolą, wyłącznie w celu wyjaśnienia i rozwiązania wszelkich kwestii dotyczących ewentualnego nieprzestrzegania postanowień niniejszej Konwencji, a także niezwłocznego przeprowadzenia inspekcji w dowolnym miejscu przez zespół inspekcyjny wyznaczony przez Dyrektora Generalnego, zgodnie z postanowieniami Załącznika dotyczącego weryfikacji.

9. Każde Państwo-Strona jest zobowiązane ograniczyć wniosek w sprawie inspekcji do zakresu niniejszej Konwencji oraz przedstawić w takim wniosku wszelkie stosowne informacje, na podstawie których powstały obawy co do nieprzestrzegania niniejszej Konwencji, zgodnie z postanowieniami do Załącznika dotyczącego weryfikacji. Każde Państwo-Strona powinno powstrzymać się od bezzasadnego żądania inspekcji, starając się nie doprowadzać do nadużyć. Inspekcję na żądanie przeprowadza się wyłącznie w celu ustalenia faktów odnoszących się do możliwego nieprzestrzegania Konwencji.

10. W celu kontroli przestrzegania postanowień niniejszej Konwencji, każde Państwo-Strona upoważni Sekretariat Techniczny do przeprowadzenia inspekcji na żądanie na miejscu zgodnie z ustępem 8.

11. Zgodnie z wnioskiem w sprawie przeprowadzenia inspekcji na żądanie obiektu lub miejsca, oraz stosownie do procedur przewidzianych w Załączniku dotyczącym weryfikacji Inspekcjonowane Państwo-Strona ma:

(a) prawo i obowiązek podejmowania wszystkich stosownych działań do udowodnienia przestrzegania niniejszej Konwencji i w tym celu umożliwi zespołowi inspekcyjnemu wykonanie jego mandatu;

(b) obowiązek zapewnienia dostępu do żądanego miejsca wyłącznie w celu ustalenia faktów dotyczących obawy co do nieprzestrzegania Konwencji;

(c) prawo do podjęcia środków w celu ochrony instalacji o szczególnym znaczeniu i niedopuszczenia do ujawnienia poufnych informacji i danych, nie mających związku z mniejszą Konwencją.

12. W odniesieniu do obserwatora, mają zastosowanie następujące postanowienia:

(a) żądające Państwo-Strona może, za zgodą inspekcjonowanego Państwa-Strony skierować przedstawiciela, który może być obywatelem zarówno żądającego Państwa-Strony, jak i trzeciego Państwa-Strony, w celu obserwowania przebiegu inspekcji na żądanie;

(b) inspekcjonowane Państwo-Strona zapewnia następnie możliwość obserwowania zgodnie z postanowieniami Załącznika dotyczącego weryfikacji;

(c) inspekcjonowane Państwo-Strona z reguły przyjmuje proponowanego obserwatora; w przypadku gdy inspekcjonowane Państwo-Strona odmówi jego przyjęcia, fakt ten odnotowuje się w sprawozdaniu końcowym.

13. Żądające Państwo-Strona przedstawi jednocześnie Radzie Wykonawczej i Dyrektorowi Generalnemu wniosek o przeprowadzenie inspekcji na żądanie na miejscu do bezzwłocznego nadania biegu.

14. Dyrektor Generalny bezzwłocznie stwierdza, czy wniosek o przeprowadzenie inspekcji spełnia wymogi określone w części X ustępu 4 Załącznika dotyczącego weryfikacji, oraz w razie potrzeby pomaga żądającemu Państwu-Stronie w sformułowaniu tego wniosku. Jeśli wniosek o przeprowadzenie inspekcji odpowiada powyższym wymogom, rozpoczynają się przygotowania do inspekcji na żądanie.

15. Dyrektor Generalny przekazuje wniosek o przeprowadzenie inspekcji inspekcjonowanemu Państwu-Stronie co najmniej 12 godzin przed planowanym przybyciem zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia.

16. Po otrzymaniu wniosku o przeprowadzenie inspekcji Rada Wykonawcza zapoznaje się ze środkami, które podjął Dyrektor Generalny w celu realizacji wniosku, i rozpatruje ten przypadek przez okres przeprowadzania inspekcji. Jednakże jej obrady nie powinny opóźniać przebiegu inspekcji.

17. Rada Wykonawcza może, nie później niż 12 godzin po otrzymaniu wniosku o przeprowadzenie inspekcji, podjąć większością trzech czwartych głosów wszystkich jej członków decyzję w sprawie nieprzeprowadzania inspekcji na żądanie, jeśli uzna ona, że wniosek o przeprowadzenie inspekcji jest nieuzasadniony lub stanowi nadużycie, lub w jawny sposób wykracza poza zakres niniejszej Konwencji, zgodnie z ustępem 8 niniejszego artykułu.

Przy podejmowaniu takiej decyzji nie uczestniczy ani Państwo-Strona żądające, ani Państwo-Strona inspekcjonowane. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie decyzję o nieprzeprowadzeniu inspekcji na żądanie, to przygotowania do niej zostają przerwane, żadne inne działania dotyczące wniosku w sprawie przeprowadzenia inspekcji nie są podejmowane, o czym zainteresowane Państwa-Strony są odpowiednio informowane.

18. Dyrektor Generalny wydaje mandat inspekcyjny do przeprowadzenia inspekcji na żądanie. Mandat inspekcyjny powtarza wniosek o przeprowadzenie inspekcji, o którym mowa w ustępach 8 i 9, pod względem operacyjnym, i jest zgodny z tym wnioskiem.

19. Inspekcję na żądanie przeprowadza się zgodnie z postanowieniami części X Załącznika dotyczącego weryfikacji lub w przypadku domniemanego użycia, postanowieniami części XI. Zespół inspekcyjny kieruje się zasadą prowadzenia inspekcji na żądanie w sposób najmniej dokuczliwy, w celu skutecznego i terminowego wykonania swojej misji.

20. Inspekcjonowane Państwo-Strona w trakcie inspekcji na żądanie okazuje pomoc zespołowi inspekcyjnemu i ułatwia jego zadanie. Jeśli inspekcjonowane Państwo-Strona, zgodnie z postanowieniami sekcji C części X Załącznika dotyczącego weryfikacji, zaproponuje właściwe środki do udowodnienia przestrzegania przez nie niniejszej Konwencji, w zamian za pełny i wyczerpujący dostęp, to podejmuje ono wszelkie racjonalne wysiłki, poprzez konsultacje z zespołem inspekcyjnym, w celu osiągnięcia porozumienia co do sposobu ustalania faktów dla udowodnienia przestrzegania Konwencji.

21. Końcowe sprawozdanie zawiera ustalone fakty, jak również ocenę dokonaną przez zespół inspekcyjny stopnia i charakteru dostępu oraz współpracy, zapewnionych dla pomyślnej realizacji inspekcji na żądanie. Dyrektor Generalny niezwłocznie przekazuje końcowe sprawozdanie zespołu inspekcyjnego żądającemu Państwu-Stronie, inspekcjonowanemu Państwu-Stronie, Radzie Wykonawczej oraz wszystkim pozostałym Państwom-Stronom. Ponadto Dyrektor Generalny przekazuje niezwłocznie Radzie Wykonawczej ocenę żądającego Państwa-Strony i inspekcjonowanego Państwa-Strony, jak również opinie pozostałych Państw-Stron, które mogą być przedstawione Dyrektorowi Generalnemu w tym celu, i następnie udostępnia je wszystkim Państwom-Stronom.

22. Rada Wykonawcza, stosownie do swoich uprawnień i funkcji, dokonuje przeglądu, sprawozdania końcowego zespołu inspekcyjnego, jak tylko zostanie ono przedstawione, i rozpatruje wszelkie przyczyny obaw w celu ustalenia, czy:

(a) miało miejsce nieprzestrzeganie niniejszej Konwencji;

(b) żądanie mieściło się w zakresie niniejszej Konwencji;

(c) miało miejsce nadużycie prawa do zażądania przeprowadzenia inspekcji na żądanie.

23. Jeśli Rada Wykonawcza stosownie do swoich uprawnień i funkcji, na podstawie ustępu 22, dojdzie do wniosku, że dalsze działanie może być niezbędne, podejmuje ona stosowne środki dla poprawy sytuacji i zagwarantowania przestrzegania niniejszej Konwencji, włączając w to przedstawienie konkretnych zaleceń Konferencji. W przypadku nadużycia Rada Wykonawcza rozpatruje, czy żądające Państwo-Strona powinno ponosić całość lub część kosztów inspekcji na żądanie.

24. Żądające Państwo-Strona oraz inspekcjonowane Państwo-Strona mają prawo udziału w procedurze rozpatrywania. Rada Wykonawcza poinformuje Państwa-Strony i Konferencję na jej następnej sesji o wynikach tej procedury.

25. Jeśli Rada Wykonawcza przedstawi Konferencji konkretne zalecenia, to Konferencja rozpatrzy możliwość podjęcia działań stosownie do artykułu 12.

Artykuł X

Pomoc i ochrona przed bronią chemiczną

1. Dla celów niniejszego artykułu, "Pomoc" oznacza koordynację i zapewnianie Państwom-Stronom ochrony przed bronią chemiczną, a w szczególności: dostarczanie

środków do wykrywania i systemów alarmowania, sprzętu ochronnego, sprzętu do odkażania i środków odkażających, medycznych odtrutek i metod leczenia oraz konsultacji w sprawie każdego z tych środków ochrony.

2. Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie powinno być interpretowane jako uszczuplające prawa jakiegokolwiek Państwa-Strony do prowadzenia badań, rozwijania, wytwarzania, nabywania, przekazywania lub użycia środków ochrony przed bronią chemiczną do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję.

3. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się ułatwiać możliwie najszerszą wymianę sprzętu, materiałów i informacji naukowo-technicznej o środkach ochrony przed bronią chemiczną oraz ma prawo w niej uczestniczyć.

4. W celu zwiększenia przejrzystości narodowych programów, związanych z celami ochronnymi, każde Państwo-Strona przedstawi corocznie Sekretarzowi Technicznemu informacje o swoim programie, zgodnie z procedurami rozpatrzonymi i przyjętymi przez Konferencję zgodnie z ustępem 21(i) artykułu 8.

5. Sekretariat Techniczny, nie później niż 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji, utworzy i będzie udostępniać na użytek każdego zainteresowanego Państwa bank danych zawierający dostępne bez żadnych ograniczeń informacje o różnych środkach ochrony przed bronią chemiczną, a także informacje przedstawione przez Państwa-Strony.

Sekretariat Techniczny w ramach posiadanych przez niego środków i na wniosek Państwa-Strony, umożliwi takiemu Państwu-Stronie przeprowadzenie konsultacji z ekspertami i okaże temu Państwu-Stronie pomoc w znalezieniu środków do wykonania swoich programów dotyczących rozwoju i doskonalenia potencjału ochronnego przed bronią chemiczną.

6. Żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie powinno być interpretowane jako uszczuplające prawa Państw-Stron do żądania i udzielania pomocy w stosunkach dwustronnych oraz do zawierania specyficznych umów z innymi Państwami-Stronami w sprawie nadzwyczajnego okazania pomocy.

7. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się do udzielania pomocy za pośrednictwem Organizacji i w tym celu wybierze według swego upodobania jeden lub więcej z następujących środków:

(a) wnoszenie wkładu do funduszu pomocy złożonego z dobrowolnych składek, który powinien zostać utworzony przez Konferencję na jej pierwszej sesji;

(b) podpisanie, możliwie nie później niż 180 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, umowy z Organizacją w sprawie okazania pomocy na wniosek;

(c) zadeklarowanie, nie później niż 180 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, rodzajów pomocy, jaką może ono okazać w odpowiedzi na wniosek Organizacji. Jeśli jednak Państwo-Strona nie jest w stanie okazać pomocy, przewidzianej w jego deklaracji, jest ono nadal zobowiązane do okazania pomocy zgodnie z niniejszym ustępem.

8. Każde Państwo-Strona ma prawo zwracać się i, z zachowaniem procedury określonej w ustępach 9, 10 i 11, otrzymać pomoc i ochronę przed użyciem albo groźbą użycia broni chemicznej, jeśli uzna, że:

(a) użyto przeciwko niemu broni chemicznej;

(b) zostały użyte przeciwko niemu policyjne środki chemiczne jako sposób prowadzenia wojny;

(c) jest ono zagrożone przez działania lub działalność jakiegokolwiek innego Państwa, która jest zabroniona Państwom-Stronom na mocy artykułu I.

9. Wniosek, poparty stosowną informacją, jest kierowany do Dyrektora Generalnego, który przekazuje go niezwłocznie Radzie Wykonawczej i wszystkim Państwom-Stronom. Dyrektor Generalny bezzwłocznie kieruje taki wniosek do Państw-Stron, które zobowiązały się na mocy ustępu 7(b) i (c) udzielić nadzwyczajnej pomocy w przypadku użycia broni

chemicznej lub użycia policyjnych środków chemicznych jako sposobu prowadzenia wojny, lub pomocy humanitarnej w przypadku poważnej groźby użycia broni chemicznej lub poważnej groźby użycia policyjnych środków chemicznych jako sposobu prowadzenia wojny, i które są skłonne udzielić takiej pomocy zainteresowanemu Państwu-Stronie nie później niż 12 godzin po otrzymaniu takiego wniosku. Dyrektor Generalny, nie później niż 24 godziny po otrzymaniu takiego wniosku, wszczyna dochodzenie w celu uzasadnienia dalszych działań. Zamyka on takie dochodzenie w ciągu 72 godzin i kieruje sprawozdanie do Rady Wykonawczej. Jeśli dla przeprowadzenia dochodzenia potrzebny jest dodatkowy okres, to w tym samym terminie przedstawione zostaje sprawozdanie tymczasowe. Dodatkowy termin dla potrzeb dochodzenia nie może przekraczać 72 godzin. Może on być jednak dalej przedłużany na analogiczne okresy. Sprawozdania przedstawia się Radzie Wykonawczej pod koniec każdego dodatkowego okresu. Stosownie do potrzeb i zgodnie z wnioskiem i informacjami towarzyszącymi temu wnioskowi, dochodzenie ustala stosowne fakty mające znaczenie dla wniosku, jak również rodzaj i zakres dodatkowej pomocy i ochrony wymaganych zgodnie z wnioskiem.

10. Rada Wykonawcza zbiera się nie później niż 24 godziny od otrzymania sprawozdania z dochodzenia w celu rozpatrzenia sytuacji oraz w ciągu kolejnych 24 godzin podejmuje zwykłą większością głosów decyzję, czy należy wydać Sekretarzowi Technicznemu polecenie udzielenia dodatkowej pomocy. Sekretariat Techniczny niezwłocznie przekazuje wszystkim Państwom-Stronom oraz stosownym organizacjom międzynarodowym sprawozdanie z dochodzenia oraz informuje o decyzji podjętej przez Radę Wykonawczą. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie stosowną decyzję, Dyrektor Generalny udziela niezwłocznie pomocy. W tym celu Dyrektor Generalny może współpracować z żądającym Państwem-Stroną, innymi Państwami-Stronami oraz stosownymi organizacjami międzynarodowymi. Państwa-Strony podejmą wszelkie działania w celu udzielenia pomocy.

11. Jeśli informacje zebrane w czasie prowadzonego dochodzenia lub uzyskane z innych wiarygodnych źródeł stanowią dostateczny dowód na istnienie ofiar użycia broni chemicznej i konieczność podjęcia natychmiastowej akcji, Dyrektor Generalny informuje o tym wszystkie Państwa-Strony i podejmuje nadzwyczajne środki pomocy, wykorzystując zasoby, które Konferencja postawiła do jego dyspozycji w takich pilnych przypadkach. Dyrektor Generalny informuje Radę Wykonawczą o działaniach podjętych zgodnie z niniejszym ustępem.

Artykuł 11

Rozwój gospodarczy i technologiczny

1. Postanowienia niniejszej Konwencji powinny być realizowane w taki sposób, aby nie opóźniały rozwoju gospodarczego i technologicznego Państw-Stron, oraz stanowiły przeszkody dla współpracy międzynarodowej w dziedzinie działalności chemicznej dla celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję, włączając w to międzynarodową wymianę informacji naukowo-technicznej, związków chemicznych oraz sprzętu do produkcji, przetwarzania lub użycia związków chemicznych do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję.

2. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej Konwencji i bez uszczerbku dla obowiązujących zasad i norm prawa międzynarodowego, Państwa-Strony:

a) mają prawo, indywidualnie lub zbiorowo, prowadzić badania, rozwijać, wytwarzać, nabywać, przekazywać i używać związki chemiczne;

(b) zobowiązują się ułatwiać i mają prawo uczestniczyć w możliwie najszerszej wymianie związków chemicznych, sprzętu i informacji naukowo-technicznej związanej z rozwojem i zastosowaniem chemii do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję;

(c) nie stosują między sobą żadnych ograniczeń, w tym wynikających z wszelkich umów międzynarodowych, sprzecznych ze zobowiązaniami przyjętymi w niniejszej

Konwencji, które ograniczyłyby lub stanowiłyby przeszkodę dla handlu oraz rozwoju i wspierania wiedzy naukowej i technologicznej w dziedzinie chemii w celach przemysłowych, rolnych, badawczych, medycznych, farmaceutycznych lub innych celach pokojowych;

(d) nie mogą powoływać się na niniejszą Konwencję jako podstawę do stosowania jakichkolwiek środków oprócz tych, które są przewidziane lub dozwolone w niniejszej Konwencji, ani nie mogą powoływać się na żadne inne umowy międzynarodowe dla osiągnięcia dowolnego celu niezgodnego z niniejszą Konwencją;

(e) zobowiązują się dokonać przeglądu swojego ustawodawstwa dotyczącego handlu związkami chemicznymi dla doprowadzenia do jego zgodności z przedmiotem i celem niniejszej Konwencji.

Artykuł XII

Środki mające na celu poprawę sytuacji i zagwarantowanie przestrzegania niniejszej konwencji, w tym sankcje

1. Konferencja podejmuje niezbędne środki, przewidziane w ustępach 2, 3 i 4, dla zagwarantowania przestrzegania niniejszej Konwencji oraz dla rozwiązania każdej sytuacji niezgodnej z postanowieniami niniejszej Konwencji. Przy rozpatrywaniu takich działań, zgodnie z niniejszym ustępem, Konferencja weźmie pod uwagę wszystkie informacje i zalecenia w tej kwestii przedstawione jej przez Radę Wykonawczą.

2. W przypadkach, kiedy Rada Wykonawcza skierowała do Państwa-Strony wniosek o podjęcie środków mających na celu rozstrzygnięcie sytuacji stanowiącej zagrożenie dla przestrzegania niniejszej Konwencji, a Państwo-Strona nie stosuje się do tego wniosku w ustalonym czasie, Konferencja może, między innymi, na zalecenie Rady Wykonawczej ograniczyć lub zawiesić prawa i przywileje, z których korzysta Państwo-Strona wynikające z niniejszej Konwencji do czasu podjęcia przez to Państwo niezbędnych działań dla wykonania jego zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji.

3. W przypadku, kiedy w wyniku działań zabronionych przez niniejszą Konwencję, w szczególności przez artykuł 1, nastąpi poważne naruszenie przedmiotu i celu niniejszej Konwencji, Konferencja może zalecić Państwom-Stronom podjęcie zbiorowych środków, zgodnie z prawem międzynarodowym.

4. Konferencja w przypadkach szczególnie poważnych przekazuje sprawę, wraz ze stosownymi informacjami i wnioskiem, Zgromadzeniu Ogólnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i Radzie Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych.

Artykuł XIII

Stosunek do innych umów międzynarodowych

Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie może być interpretowane jako ograniczające lub zmniejszające w jakikolwiek sposób zobowiązania przyjęte przez jakiegokolwiek Państwo na mocy Protokołu o zakazie używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych środków bakteriologicznych podpisanego w Genewie 17 czerwca 1925 r. oraz na mocy Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu podpisanej w Londynie, Moskwie i Waszyngtonie dnia 10 kwietnia 1972 r.

Artykuł XIV

Rozstrzygnięcie sporów

1. Spory, które mogą powstać w związku z zastosowaniem lub interpretacją niniejszej Konwencji, są rozstrzygane zgodnie ze stosownymi postanowieniami niniejszej Konwencji i w zgodzie z postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych.

2. W przypadku sporu między dwoma lub wieloma Państwami-Stronami lub między jednym lub wieloma Państwami-Stronami a Organizacją, co do interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, zainteresowane strony przeprowadzą wspólne konsultacje w celu jak najszybszego rozstrzygnięcia sporu w drodze rokowań lub innych pokojowych środków

wybranych przez strony, włączając w to zwrócenie się do odpowiednich organów niniejszej Konwencji i, za obopólną zgodą stron, zwrócenie się do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości zgodnie ze Statutem Trybunału. Zainteresowane Państwa-Strony informują Radę Wykonawczą o podjętych działaniach.

3. Rada Wykonawcza może przyczynić się do rozstrzygnięcia sporu, stosując wszelkie środki, które uzna za stosowne, w tym misję dobrych usług, wezwanie Państw-Stron w sporze do rozpoczęcia procedury rozstrzygania sporu przy pomocy wybranych przez nie środków oraz określenie terminów dla każdej uzgodnionej procedury.

4. Konferencja rozpatruje problemy odnoszące się do sporów podniesione przez Państwa-Strony lub przekazane pod jej rozagę przez Radę Wykonawczą. Konferencja, jeśli uzna to za konieczne, ustanawia organy zobowiązane do przyczynienia się do rozstrzygnięcia tych sporów lub powierza to zadanie już istniejącym organom, zgodnie z ustępem 21(f) artykułu 8.

5. Konferencja i Rada Wykonawcza, upoważnione przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych, mogą oddzielnie zwracać się do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z prośbą o wydanie opinii doradczej w sprawie każdego problemu prawnego powstałego w związku z działalnością Organizacji. W tym celu między Organizacją i Organizacją Narodów Zjednoczonych podpisane zostanie porozumienie zgodnie z ustępem 34(a) artykułu 8.

6. Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają postanowień artykułu IX lub postanowień w sprawie środków do poprawy sytuacji i zagwarantowania przestrzegania niniejszej Konwencji, w tym sankcji.

Artykuł XV **Poprawki**

1. Każde Państwo-Strona może zgłaszać poprawki do niniejszej Konwencji. Każde Państwo-Strona może również proponować zmiany do załączników niniejszej Konwencji, o których mowa w ustępie 4. Propozycje poprawek podlegają procedurze ustanowionej w ustępach 2 i 3. Propozycje zmian, o których mowa w ustępie 4, podlegają procedurze przewidzianej w ustępie 5.

2. Tekst zgłoszonej poprawki przedstawia się Dyrektorowi Generalnemu w celu skierowania jej do wszystkich Państw-Stron i depozytariusza. Proponowana poprawka rozpatrywana jest tylko na Konferencji Przeglądowej. Taka Konferencja Przeglądowa zwoływana jest pod warunkiem, że co najmniej 1/3 Państw-Stron powiadomi Dyrektora Generalnego, nie później niż 30 dni po rozesłaniu tekstu, że popierają one dalsze rozpatrywanie tej propozycji. Konferencja odbywa się bezpośrednio po zakończeniu zwyczajnej sesji Konferencji, o ile Państwa-Strony nie złożą wniosku o wcześniejsze zwołanie takiego spotkania. W żadnym przypadku Konferencja Przeglądowa nie może być przeprowadzona w terminie krótszym niż 60 dni od przekazania proponowanej poprawki.

3. Poprawki wchodzi w życie dla wszystkich Państw-Stron po upływie 30 dni od dnia złożenia przez wszystkie Państwa-Strony dokumentów ratyfikacyjnych lub przyjęcia, o których jest mowa w ustępie (b):

(a) po ich przyjęciu przez Konferencję Poprawkową większością głosów wszystkich Państw-Stron pod warunkiem, że żadne państwo nie głosowało przeciwko takiej poprawce; oraz

(b) po ich ratyfikowaniu lub przyjęciu przez te wszystkie Państwa-Strony, które głosowały za ich przyjęciem na Konferencji Poprawkowej.

4. W celu zagwarantowania i skuteczności niniejszej Konwencji, postanowienia załączników podlegają zmianom zgodnie z ustępem 5, jeśli proponowane zmiany odnoszą się tylko do spraw o charakterze technicznym lub administracyjnym. Wszystkie zmiany

w Załączniku Związków Chemicznych są wprowadzane zgodnie z postanowieniem ustępu 5. Sekcje A i C Załącznika dotyczącego poufności, części X Załącznika dotyczącego weryfikacji oraz te definicje części I Załącznika dotyczącego weryfikacji, które odnoszą się wyłącznie do inspekcji na żądanie, nie podlegają zmianom zgodnie z postanowieniem ustępu 5.

5. Proponowane zmiany, o których mowa w ustępie 4, są rozpatrywane według następującej procedury:

(a) tekst proponowanych zmian razem z niezbędnymi informacjami jest przekazywany Dyrektorowi Generalnemu. Każde Państwo-Strona i Dyrektor Generalny mogą przekazać informacje dla oceny propozycji. Dyrektor Generalny bezzwłocznie kieruje wszelkie takie propozycje i informacji do wszystkich Państw-Stron, Rady Wykonawczej i depozytariusza;

(b) nie później niż 60 dni od otrzymania propozycji Dyrektor Generalny ocenia ją w celu określenia wszystkich jej możliwych konsekwencji dla postanowień niniejszej Konwencji i dla jej realizacji oraz kieruje wszelkie takie informacje do wszystkich Państw-Stron i Rady Wykonawczej;

(c) Rada Wykonawcza rozpatruje propozycję w świetle wszelkich posiadanych przez nią informacji, a w szczególności, w celu określenia, czy taka propozycja odpowiada wymogom ustępu 4. Nie później niż 90 dni po jej otrzymaniu Rada Wykonawcza przekazuje swoje zalecenia wraz ze stosownymi wyjaśnieniami do wszystkich Państw-Stron w celu rozpatrzenia. Państwa-Strony potwierdzają ich otrzymanie w ciągu 10 dni;

d) jeśli Rada Wykonawcza zaleca wszystkim Państwom-Stronom przyjęcie propozycji, to jest ona uważana za przyjętą, jeśli w ciągu 90 dni po otrzymaniu zalecenia żadne Państwo-Strona nie zgłosi sprzeciwu wobec jej przyjęcia, Rada Wykonawcza zaleca odrzucenie propozycji; uważana jest ona za odrzuconą, jeśli w ciągu 90 dni po otrzymaniu zalecenia, żadne Państwo-Strona nie sprzeciwi się jej odrzuceniu;

(e) jeśli zalecenia Rady Wykonawczej nie odpowiadają warunkom przyjęcia wymaganym w ustępie (d), to Konferencja rozpatruje tę propozycję na następnej sesji jako sprawę o charakterze merytorycznym, a decyduje w szczególności, czy odpowiada ona wymogom ustępu 4;

(f) Dyrektor Generalny informuje wszystkie Państwa-Strony i depozytariusza o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z niniejszym ustępem;

(g) Zmiany zatwierdzone zgodnie z tą procedurą wchodzi w życie dla wszystkich Państw-Stron po upływie 180 dni od dnia powiadomienia przez Dyrektora Generalnego o ich przyjęciu, o ile Rada Wykonawcza nie zaleci lub jeśli Konferencja nie określi innego terminu.

Artykuł XVI

Okres obowiązywania i wypowiedzenie

1. Niniejsza Konwencja jest zawarta na czas nie określony.

2. Każde Państwo-Strona, zgodnie ze swoją narodową suwerennością, ma prawo wypowiedzenia niniejszej Konwencji, jeśli uzna, że nadzwyczajne okoliczności związane z przedmiotem niniejszej Konwencji zagrażają jego najważniejszym interesom. O takim wypowiedzeniu zawiadamia ono na 90 dni wcześniej wszystkie Państwa-Strony, Radę Wykonawczą, depozytariusza, oraz Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Takie zawiadomienie zawiera oświadczenie o nadzwyczajnych okolicznościach, które Państwo-Strona uważa za zagrażające jego najważniejszym interesom.

3. Wypowiedzenie przez Państwa-Strony niniejszej Konwencji w żaden sposób nie wpływa na ich obowiązek dalszego wykonywania zobowiązań przyjętych zgodnie z wszelkimi stosownymi normami prawa międzynarodowego, w szczególności na mocy Protokołu Genewskiego z 1925 r.

(Artykuły XVII-XXIV oraz załączniki opuszczono)